

kute peale sedda, möda tuttawaid ning söbru wöeras-piddudel ümberhulgutud. Willem olli enne jubba laist töteggia, agga nüüd pärrast pulmi ei holineud ta tööst enam suggugi. Ta istus naese jures ehl läks trahterisse, kust ta pool joobnud ösel wast taggasi tulli. Wanna issa kurri lurbduse pärrast ja emma läks teise poea jure ellama. Seal wötsid Peter ja Maria tedda römuga wastu, agga Willem ja Mina ollid sest la röömsjad, et emma ärraläks, sest nad ütlesid, nijuggune wanna inimene tiitada neid wägga ärra.

Selle aja sees olli Peetri naese wend, Karel, wöeralt maalt taggasi tulnud. Mõllemad nored mehhed leppisid hästi teine teisega kottu, sest et Karel ta tössine mees ja hea töteggia olli. Mõllemad teggid nut suggu wantrid, mis wägga kibeti, ja pea sai neid palju nende jures tellitud. Pääw päwast läks nende ammet ja asfi ilka suremaks, sest et nende tö omma meistrid kitis.

Kaks aastat ollid pärrast Willemi pulma möda läinud, siis seisis ühhel hommikul hull inimest temma maja ees, ja kulasid pealt, kuidas üllewal toas walli kiska olli. Kes olleks tuppä astunud, se olleks wöinud nähha, kuidas Willem läed rusikas omma naese ees seisis, kes tedda roppuste söimas ja wandus. Egga mehhe su polnud suggugi parrem; teine agga närris teist omma terrawa sönnadega. Wata nüüd, armas luggija, kuidas se ellu, mis lerge mele ja lustiga hakkas, nüüd teisels on läinud. Mees ja naene ridus. Kätkis maggab lue nädalane pojuke, ja maas ronniib karjudes weile aastane tiitarlaps. Tubba on lassimata, wodid alles kinni latmata, et kül löuma aeg liggi on. Mina isse omma kat- lise ja ärramäritud ride sees, rop ja sassis juustega süna ilge nähha. Willem söimab tedda laisaks naeseks, kes ühtegi ei wiitfi egga mõista tehha; ja teine jälle söimab meest jo- dituks, hullujaks ja tormiks.

Willemi majapiddamisega läks asfi ilka pahhemaks. Ta

olli isse agga arru koddu ja Mina säbrutas selliga. Kord agga kui Willem jälle paar päwa kottu ärra trahteri peal olli, tulli postiga firri ja 500 rubla sees Minale, mis weel ta wan- nemad ollid laenuks annud, ja mis nüüd taggasi maffeti. Kuttu olli naesel kurri nõu petud. Ta wöttis ommad kal- limad asjad, mis temmal weel järrel jänud, liggi, satis mõl- lemad lapsed Peetri jure, ja pistis isse siis ehha ajal min- nema. Ei tea ütseti, kuhu sai ja kuidas temma ellu läks. Waene pimme arwas hädda cest ärrajõuda ja ei tunnud, et se kurri Summala kartmata sõdda ta riinus nikana temmale willetsuse hallitaks jäi, kummi ta sellega Summala pole ei põ- ranud. Willem, kes sest asjast kuulda sai, tulli küll teisel hommikul joobnud peaga koju watama, kas köil tössi. Ta söimas ja wandus, agga mis se enam aitas, jooksil naene olli läinud. Willemi silma ette hakkas nüüd tulles, et se kes lihha peale läikwab, leikab sest häbbi ja huffatust.

Agga nüüd ei odanud ta need mitte enam, kes tem- male enne ollid rahha laenuks nõstunud. Iggailks tahtis omma rahha kätte jada, ja Willem tundis, et ta ei jõudnud maksta. Ühhel hommikul leiti siis, et Willem ta olli ärra- läinud; siis sai köil, mis tal weel majas olli, majaga tükkis ärramitud, ja segi ei ullatanud wölgade tasumiseks.

Watame weel, mis mitme aasta pärrast sündis. Se olli Jõulu pühhade eel, aastal 1856. Kange tuul puhhus wäljas, ja lummi peksis wastu aluat, et iggailks Summalat tännas, kes sojas toas wöis asfet olla. Peter olli omma tööd lõppetanud, olli seppapajas järrel wadanud, et köil tö- riistad said ärratorristatud ja istus nüüd lue lapse hulgas, kellest uelli temma ommad ollid, ja laks ta wenna jäggu. Maria istus mehhe kõrwas ja koris hoomse päwa tarwis larduholid. Lapsed pallusid issa, neile middagi juttustada ja lubbasid waitsest kulata. Peter lubbas neile sedda ja olli wast pibu põllema pannud, ja pidid kõnnelema hakkama, kui